

Zpravodaj

Spolku Náš Touškov

KULTURA - SPORT - SPOLEČNOST - VZDĚLÁVÁNÍ

září 2021
číslo 5

28. září 2021: Návrat zvonu do Města Touškova po více než 100 letech

Vážení občané, milí čtenáři.

Dovolte nám podělit se s Vámi o několik informací zaměřených zejména na projekt veřejné sbírky pořádané na obnovu zvonu sv. Benedikt. Jednoznačně se totiž jedná o zatím největší akci s rukopisem našeho spolku a dnes již můžeme říci, že cíl, který byl označován na počátku sbírky v červnu 2020 za nereálný, se pomalu stává skutečností.

Připomeňme jen v krátkosti, že cílem sbírky je doplnit prázdnou zvonovou stolicí naší kostelní věže o zvon, jenž byl rekvírován za 1. světové války. Nyní využíváme ke zvonění největší a také nejstarší zvon Nejsvětější Spasitel, který je ale bohužel po více než 400 letech v havarijním stavu. Pořízením nového zvonu zachováme původní, historický zvon pro další generace a nám by měl začít zvonit svatý Benedikt.

Na zvon se skládají místní občané i občané z okolních obcí, farníci, římskokatolická farnost, okolní obce, ale i lidé, kteří mají vazbu na Touškov již dávno minulou, např. bývalí rodáci či lidé, kteří zde strávili část svého života a je jim Touškov blízký. Díky všem finančním příspěvkům, které jsme doposud od dárců obdrželi, se povedlo překonat v cestě za novým zvonem i poslední, neplánovanou překážku, a to enormní zdražení výrobního materiálu a tím zdražení celého zvonu. Původní cena zvonu 762.000 Kč nabídnutá v únoru 2021 byla v červnu aktualizována na novou cenu 1.043.000 Kč !!! Nárůst v ceně je způsoben výhradně zdražením zvonoviny a vzhledem k tomu, že zvon bude vážit téměř tunu, hraje výrobní materiál v jeho ceně velkou roli. Pro náš spolek byla aktualizace ceny zásadní informací, neboť v té době bylo vybráno již původně

požadovaných 762.000 Kč a plánovali jsme jeho objednávku. Cena materiálů roste stále směrem vzhůru a rozhodně jsme nechtěli, aby se veřejná sbírka stala nekonečnou z důvodu stálého zvyšování cílové částky.

Říká se: „Naděje umírá poslední.“ Do mailové schránky nám přišla informace, že spolek Náš Touškov získává dotaci z programu Zachování a obnova kulturních památek Plzeňského kraje, o kterou jsme žádali na začátku roku 2021, a to ve výši 350.000 Kč! Děkujeme srdečně za všechny dárce **Plzeňskému kraji** a s opravdu velkou radostí sdělujeme, že **zvon sv. Benedikt je díky této dotaci již ve výrobě**. Museli jsme okamžitě reagovat, protože jsme nechtěli riskovat další zdražení...

pokračování na straně 3

PŘÍJEZD ZVONU

SPOLEK NÁŠ TOUŠKOV zve
všechny občany a širokou veřejnost
na slavnostní příjezd nového zvonu

sv. BENEDIKT

28. září 2021

**Kostelní náměstí
v Městě Touškově**

*obrázek zvonu
je pouze ilustrační*

- 🔔 od 13 hod. začátek akce Slavnosti chleba
ochutnávky chleba z farní pece
občerstvení, posezení s hudbou
- 🔔 od 13:30 hod. kapela Nýřaňanka
- 🔔 uvnitř kostela výstava věnovaná Josefu kardinálu Beranovi
- 🔔 v 15:30 hod. příjezd zvonu za doprovodu salv hasičského děla
následuje přesun skoro tunového zvonu do kostela,
kde bude vystavený pro veřejnost s možností fotografování
- 🔔 přivítání zvonu sv. BENEDIKT v kostele
- 🔔 v 18 hod. mše svatá - celebruje plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub

Zvon je financován z veřejné sbírky, která nadále pokračuje s cílem získat prostředky pro zakoupení příslušenství zvonu a jeho zavěšení do věže kostela. Příspěvek do kasy sbírky bude možné hotově i kartou. V prodeji bude také kopie zvonu ve své zmenšené podobě v omezeném počtu za cenu 1600 Kč.

Zvon sv. Benedikt pro touškovský kostel odlilo zvonařství paní Leticie Dytrychové v Brodku u Přerova.

Ve svém zvonařství nás velmi mile přivítala majitelka paní Leticie Dytrychová

Zkontrolovali jsme připravené texty, zdobení a jejich umístění na voskové formě

pokračování ze str. 1

... a obratem jsme podepsali smlouvu se zvonařskou dílnou a tím cenu stabilizovali.

Milí občané a milí dárci, je za námi ta složitější a větší část na cestě za prvním zvoněním nového zvonu. Čeká nás jeho **slavnostní příjezd do Touškova. Ten je naplánovaný na státní svátek dne 28. září okolo 15. hodiny.**

Náš tým byl na kontrole ve zvonařské dílně, abychom viděli, jak postupuje výroba zvonu. Jsme nadšení a naprosto uchválení jeho výzdobou a velikostí. Nese po svém

obvodu jména dárců, je překrásně zdobený, na jeho čele je znak našeho města, na opačné straně pak vyobrazení sv. Benedikta. Na jeho těle z bočních stran jsou umístěny znaky obcí Čeminy, Bdeněves a Myslinka, znak spolku Náš Touškov, znak TJ Sokol a znak našich hasičů. Zvon sv. Benedikt má ve spodním průměru 120cm. Je to největší zvon letošního roku, který Umělecké zvonařství Dytrychová odlévá.

K příležitosti příjezdu zvonu jsme zadali ve stejné zvonařské dílně výrobu **miniatur zvonu sv. Benedikt v limitované edici 70ks.** Jedná se o zmenšeninu zvonu v rozměru 8 cm na výšku a 6 cm v průměru,

kde na čelní straně bude opět znak našeho města a na druhé straně vyobrazení sv. Benedikta. Cena miniatury je 1600 Kč a jejím zakoupením můžete udělat radost sobě a nebo svým blízkým. Určitě bude i krásným dárkem pod vánočním stromkem. Zvoneček je balený v dárkové krabici a jeho součástí je také certifikát zvonařské dílny. Celá částka, kterou uhradíte za miniaturu zvonu, opět putuje v plné výši na konto veřejné sbírky. Máte-li proto zájem o zakoupení limitované edice miniatury zvonu, prosím, registrujte se na tomto odkazu <https://bit.ly/ZvonecekBenedikt> a využijte šanci k jeho pořízení.

Veřejné sbírka „Zvon pro Touškov“ i nadále pokračuje, neboť chybí ještě prostředky na zavěšení do věže. Zvon bude prozatím umístěn v kostele. Jsme optimisté a věříme, že částku na zavěšení zvonu vybereme a v roce 2022 bude zvon vysvěcen a vložen na své místo. Další desetiletí nebo spíše staletí pak bude zvonit pro celé Město Touškov a jeho okolí.

Přejeme hezké dny, opatrujte se a brzy se těšíme na viděnou u zvonu sv. Benedikta!

Katka Duchková
za celý Spolek Náš Touškov

*Zástupci Spolku Náš Touškov na návštěvě ve zvonařské dílně v Brodku u Přerova
zleva: Petr Komanec, Václav Zvonař, Katka Duchková, Jaroslava Königová a Dan Vávra*

Miniatura zvonu sv. Benedikt v limitované edici 70 ks

Nabízíme možnost předobjednat si miniaturu zvonu sv. Benedikt, která bude k vyzvednutí na Slavnostech chleba při příjezdu velkého zvonu dne 28. září 2021.

Cena zvonečku je 1.600,- Kč a jeho součástí je také dárková krabice a certifikát. Zdobení zvonku na snímku vlevo je pouze ilustrační. Na našem zvonku bude vyobrazený svatý Benedikt a také znak města. Výška zvonečku 8 cm, spodní průměr 6 cm. Váha 200 gramů.

Předobjednávku můžete udělat přes internet na tomto odkaze: <https://bit.ly/ZvonecekBenedikt> a následně provést úhradu částky na účet veřejné sbírky.

Příběh paní Olgy, která prožila své dětství za první republiky v Touškově

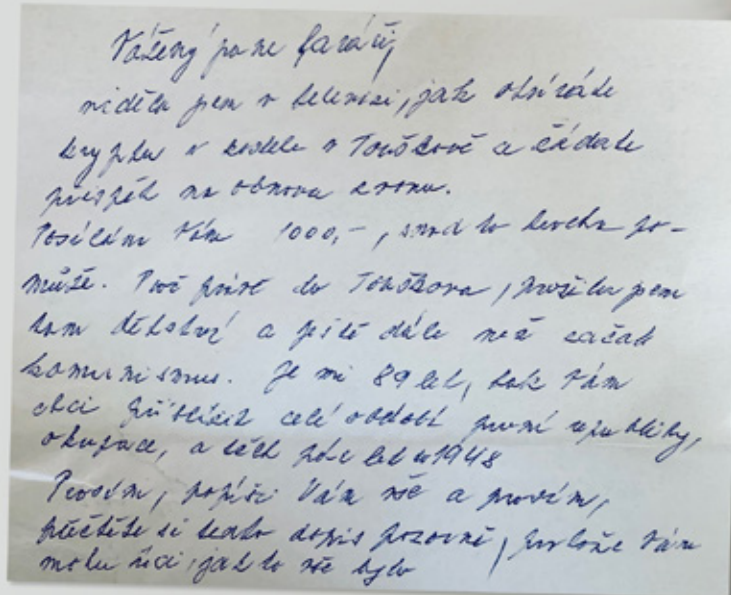
Jednoho červnového dne volá pan farář, jestli mám chvíli, že mi chce „něco“ předat a že budu mít radost. O pět minut později mám v ruce dopis odeslaný z Prahy dne 10.6. 2021 a adresa na dopise je strohá:

Fara, k rukám p. faráře, Město Touškov
Prvním pohledem vidím, že pisatel či pisatelka je zřejmě starší, písmena krásně vykreslená. Otvírám obálku a vytahuji složené dopisní papíry a mezi nimi vidím zastrčenou tisícovku. Vykulím oči a pan

farář mi říká, ať si to jdu přečíst domů...

A protože ten životní příběh je krásný, smutný, ale obohacující zároveň, chci se o něj podělit i s vámi.

Katka Duchková

Vážený pane faráři,
viděla jsem v televizi, jak otvíráte kryptu
v kostele v Touškově a žádáte přispět na obnovu zvonu.
Posílám vám 1000,-, snad to trochu pomůže. Proč právě
do Touškova, prožila jsem tam dětství a ještě dále než
začal komunismus. Je mi 89 let, tak Vám chci přiblížit celé
období první republiky, okupace, a těch pár let do 1948.
Prosím, popíší vám vše a prosím, přečtěte si tento dopis
pozorně, protože Vám mohu říci, jak to vše bylo...

Přepis textu z obrázku výše:

Vážený pane faráři, viděla jsem v televizi, jak otvíráte kryptu v kostele v Touškově a žádáte přispět na obnovu zvonu. Posílám vám 1000,-, snad to trochu pomůže. Proč právě do Touškova, prožila jsem tam dětství a ještě dále než začal komunismus. Je mi 89 let, tak Vám chci přiblížit celé období první republiky, okupace, a těch pár let do 1948. Prosím, popíší vám vše a prosím, přečtěte si tento dopis pozorně, protože Vám mohu říci, jak to vše bylo...

A na dalších pěti stránkách paní Olga Hyprová, rozená Lankašová dále popisuje svůj příběh z dětství.

Musím začít dědečkem Antonínem Altněrem. Dostal se do Touškova jako ředitel továrny na rukavičky, hlavně vstoupil do Šumavské jednoty, kteří usilovali o češství v daném kraji. Tam také vstoupil i můj otec, který pracoval ve Weisbergerově továrně jako chemik v Kozolupech. Vzal si dceru, což byli moji rodiče. O tom, jsem ale nechtěla psát, hlavně o dědečkovi. Ten byl velice aktivní, aby se tento kraj stal hlavně český. Myslím, že byl i poslanec za tento kraj – nevím to určitě. Ale zasadil se, že v Touškově byl český lékař, i lékárník, ba i soudce. Tehdy ještě byli soudcové, kteří řešili všelijaké spory. Prostě usiloval, aby tam všude byli Češi.

Hlavně Vám chci říci, že usiloval o postavení české školy. Byla tam pouze německá. Takže se rozhodl ji postavit z vlastních prostředků. Rodině řekl, že dal 40 000, já ale našla doklad na 70 000, Zadužil se. Tenkrát nebyly sbírky, jako je to dnes. Školu postavil. Bohužel, při bombardování Plzně z 1945 dostala přímý zásah. To jsme dědečkovi nemohli říci, protože už byl velmi nemocný, zemřel v roce 1945, ale dožil se alespoň konce války. Za ty peníze by byl v té době první republiky poplužní dvůr. Vajíčko stálo

0,20 haléřů. Vím to dobře za 10 Kč byl skoro celý nákup.

V první republice jsme tam byli skoro pořád, na veškeré svátky a tak. Bylo to hezké dětství. Dědeček byl hulán za Rakouska, uměl výborně německy. Němci si toho velmi vážili. Proto ho nevystěhovali, dokonce za války jsem tam jezdila, měla jsem povolenku. Bohužel, tam zůstali jen 3 rodiny Čechů. Jedny měli dceru v mém věku, druzí měli zahradnictví s malou vnučkou, která tam také jezdila, její matka pí Niltová (možná Viltová – není čitelné) zpívala na kůru v kostele. A třetí rodinu byli již velice staří, měli kozu, tak jsme tam chodila pro mléko.

Píši kostrbatě, vyšla jsem ze sviku. Po Válce, byli tam Američané, byl odsun Němců velice klidný, byla jsem u toho. Žádné potyčky jak se teď pořád říká. Myslím, že s odsunem souhlasím, protože se všichni přihlásili k německosti.

Když přijel Henlein do Touškova (1936) udělat manifestaci na fotbalovém hřišti. Všichni Němci tam byli, slyším dědečkova slova „Já jsem myslel, že tu jsou slušní Němci.“ Pamatuji si to velmi

dobře, u nás se pořád politizovalo. V tom jsem žila, tak si to pamatuji.

Užívali jsme si svobody pouze 3 roky. Vilku jsme museli obsadit nájemníky, nechali nám jednu místnost. Tatínek byl podnikatel, zavřeli ho do TNP (tábor nucených prací) nebyl souzen, ale potřebovali se ho zbavit. To v Touškově nevěděli. V těch třech letech jsem chodívala často na faru, protože ji dostal mladý farář, byl tam s manželkou a sestrou. Sestra se s námi mladými kamarádila, takže jsem tam chodila dost často.

V roce 1948 jsem už jezdila velmi málo. V té jedné místnosti jsme se střídali rodiče, bratr s rodinou, a já. Vilku jsme museli prodat, ohledně financí. Tím končí můj pobyt v Městě Touškově. Ale nezapomínám. Prosím, zatelefonojte, abych věděla, že jste dopis dostal.

Zdraví Olga Hyprová
Brečím, protože jsou to
vzpomínky dobré a více špatné

Přepis textu z obrázku vpravo - dodatek dopisu

Když jsem si přečetla znovu dopis, usoudila jsem, že jsem nezdůraznila to veliké češství – jak se dědeček choval po první světové válce, jak propagoval Čechy, pomáhal mu v tom můj otec. Byla jsem v tom duchu vychována, tak jsem Češka se vším všudy.

Schází mi, že dnešní představitelé se nechovají jako Češi, ale fandí úplně jiným státům. Nevím, kdo nás obsadí, už není 19 století. Omlouvám se za ten dovětek, snad mi porozumíte. Doufám, že nejste pouze farář, ale také Čech. Tak se chová Váš nejvyšší představitel arcibiskup Duka.

S pozdravem Bůh s Vámi, Olga Hyprová

*Olga jsem si přečetla znovu dopis,
kromě toho jsem si přečetla i to, že
se veliké češství - jak se dědeček choval
po první světové válce, jak propagoval
Čechy, pomáhal mu v tom můj otec.
Byla jsem v tom duchu vychována,
tak jsem Češka se vším všudy.
Schází mi, že dnešní představitelé se
nechovají jako Češi, ale fandí úplně
jiným státům. Nevím, kdo nás obsadí,
už není 19 století. Omlouvám se
za ten dovětek, snad mi porozumíte.
Doufám, že nejste pouze farář,
ale také Čech.
Tak se chová Váš nejvyšší představitel
arcibiskup Duka.*

*S pozdravem Bůh s Vámi
Olga Hyprová*

Po přečtení dopisu jsem měla husí kůži a tekly mi slzy. A vyvstala okamžitá myšlenka. Zajet za paní Olgou a zeptat se jí, kde byla ta jejich vilka? Jak se jmenovala její maminka? Co více si pamatuje z Touškova?

A tak se také stalo a chci strašně moc věřit, že to bude zajímat i vás. Chci věřit, že tyhle příběhy mají velkou hodnotu, neboť živě vypráví důležitý kus naší historie.

Po domluvě s paní Olgou jsme našli termín a vydali se s Petrem Komancem do Prahy, kde na nás paní Olga čekala. Při prvním pohledu na ni mi došlo, jak je ta stará škola našich babiček a dědečků noblesní. Přestože paní Olga chodila s hůlkou, měla na sobě lehký letní kostýmek, boty mírně na podpatku, kabelku přes rameno, šperky a začala hned v úvodu našeho setkání tím, že vytáhla staré fotky a dali jsme se do povídání.

Paní Hyprová, co vás vedlo k tomu napsání dopisu?

Moc mě potěšilo, když jsem slyšela v televizi o Touškově a vůbec jsem netušila, že je tam krypta v tom kostele.

Paní Hyprová, kde je ta vilka, ve které jste prožila Vaše dětství?

Heleďte tady je ta vila, kde jsme bydleli. Na Čemínské ulici, druhá vila zespodu. A v místech nahoře na Čemínské byla

postavena ta škola, o které jsem Vám psala a kterou postavil můj dědeček. Teď jsou tam nějaké ty bytové domy.

A v té velké vile jste bydleli jen Vy?

Nahoře bydlel dědeček s babičkou a z kuchyně bylo vidět na to fotbalové hřiště vzadu. A dole byli mí rodiče. Měli jsme byt s maminkou a tatínkem a taky jsme tam rozkládali jablka a tak.

pokračování na další stránce

Paní Hyprová, mohli bychom si vyfotit ty Vaše fotky? Nebude vám to vadit?

Fotky si můžete vzít, já je už nepotřebuji. Můj syn je velmi nemocný a my nikoho už dalšího nemáme. Zůstali jsme sami, takže prakticky je nemáme komu dát. Takže si je vezměte.

A tohle je fotka Vaší rodiny? Tady vpravo je Váš dědeček?

Ano, dědeček se jmenoval Antonín Altner a je úplně vpravo. Působil jako ředitel rukavičkářské firmy v Kozolupech. Já jsem zažila jako opravdu maličká, když jsem si ještě hrála s panenkami, takže chápete, jak maličká jsem byla, že jsme bydleli v té továrně a pak jsme se přestěhovali do té vilky v Touškově. Měli jsme společnou studnu se sousedy. A to byli Rakušané. A představte si, že ti museli také odejít v tom roce 1945.

Můj tatínek je vlevo a jmenoval se inženýr Stanislav Lankaš, pak si dodělal doktorát. Seznámil se s dědečkem, který byl také v pošumavské jednotě a propagoval to češství v celém kraji. Ta oblast byla tehdy celá německá. Můj dědeček usiloval, aby lékárník tady byl Čech, aby lékař byl Čech, aby byl také malý soudce v Touškově. Na náměstí byli tehdy čtyři řezníci.

Vedle dědečka je můj bratr Vladimír Lankaš, který byl o devět let starší, ale už také umřel. Ta nejmenší na obrázku jsem já. Moje maminka (druhá zleva) se jmenovala za svobodna Skolková a ta je původně z Plzně z Koterovské ulice.

A vy jste byla v Touškově během války? Koho si pamatujete z té doby?

No, jistě. Já jsem žila během války v Touškově

Zleva rodiče paní Olgy - tatínek Ing. S. Lankaš s maminkou, uprostřed babička Altnerová, druhý zprava je bratr paní Olgy p. Vladimír Lankaš a zcela vpravo dědeček Antonín Altner, který nechal postavit v Touškově českou školu; vpředu malá Olga Hyprová, která nám vypráví tento příběh.

a jezdila jsem tam v létě na prázdniny. Slavili jsme tam i Vánoce. Pořád jsme tam jezdili. Žili tam Schejbalovi – ty měli tu kozu, pak Dudovi. Paní Dudová, když ještě neměla děti, tak posluhovala u mé babičky. Pak měla dceru stejně starou jako já. To byla Sylva Dudová, s tou jsem se dost kamarádila. V drogerii působil pan Kubík, který byl manželem jedné dcery od Reisserů.

Petr Komanec utvrzuje paní Olgu a reaguje na její slova: Starou paní Kubíkovou jsem znal velmi dobře, její tatínek pan Reisser měl velké zahradnictví za Touškovem a pan Reisser se stal po válce prvním českým starostou. Ale máte pravdu, pan Kubík byl v té drogerii vedle synagogy.

Paní Olga: A víte, že oni žádně židy z Touškova nevyhnali?! To by se

tam o tom mluvilo.

Petr: Oni tady totiž za války v roce 1942 byli nacističtí výrostci, jak se píše v kronice, a ti zlikvidovali židovský hřbitov, který byl za Touškovem. Také rozbořili zbytek té synagogy, vedle které byla ta drogerie. V roce 1942 všechno rozbořili a táhli dál.

A pamatujete ještě Vaše další kamarádky?

Když jsem jezdila do Touškova, musela jsem mít propustku a paní Miltová mě vždycky propašovala na místo jejich Helenky. Helenka byla dcera paní Miltové, s tou jsem si hrála. Sestra paní Kubíkové byla ta paní Miltová a ta zpívala na kúru. Té bylo tehdy tak asi 35let.

A jak to bylo během války?

Dědečkovi nechali celý byt, ale dolů se nastěhovala nějaká paní Krausová.

Ta měla takovou kozí nohu. Upřímně řečeno, my jsme s těmi Němci nebyli v žádné při. Sice jsme se s nimi nestýkali. Když přijel Henlein do Touškova, tak si pozval všechny Němce na to fotbalové hřiště. Aprůzorem z kuchyně jsme na to hřiště viděli. Uokna stál dědeček, to si pamatuji jako dnes, takhle měl založené ruce a říkal: „Ajá jsem si myslel, že tady mám dobrý Němce.“

Petr reaguje: Oni mu tam v té době udělili i čestné občanství. A paní Olga dodává: Já vám řeknu, dědeček se tak snažil, aby to všechno bylo český. Tak teď už to je.

Říkala jste, že si pamatujete i odsun Němců. Já jsem viděla odsun Němců. Byli docela seřazení a spokojeně okolo nich chodili američtí vojáci. Nebyl tam žádný hluk, nic nebylo. Odvezli je k vlaku do Kozolup a odvezli je do Německa. A oni byli strašně šťastní, že byli v americkém sektoru.

A Váš dědeček (na obrázku vpravo) zemřel po válce. Kolik mu bylo?

Zemřel v 80ti letech v roce 1945. A hlavně jsme mu nemohli říct, že ta škola je

rozbombardovaná. On si zlomil krček a dávali mu zábaly. Ale to jsme mu opravdu nemohli říct, že škola už není.

A jezdila jste do Touškova i po válce?

Po válce nám vzali celou tu vilu, ale nechali nám tam jednu místnost. Tam jsme se střídali s maminkou, s bratrem, ale jezdili jsme tam stále. My jsme tam jezdili prakticky do roku, kdy umřeli rodiče. To je až do roku 1974.

Jak jste se dostala do Prahy, paní Hyprová?

Můj manžel dostal místo i s bytem v Praze. Museli jsme se tam odstěhovat.

A navštívila jste ještě někdy Touškov?

Když jsem jezdila z lázní, tak jsem si to vždycky projela, ale absolutně už jsem to už nepoznávala. Samozřejmě jsem se zastavila u té naší vily. Tam je kanalizace, je to hotový. Už se nemusí chodit pro vodu do společný studně. Víte, já jsem tam prožila moc hezké chvíle jako dítě. Já si teď nemohu momentálně úplně na všechno vzpomenout. Měla jsem tam kočárek na panenky. Říkali mi, že za něj bude sud

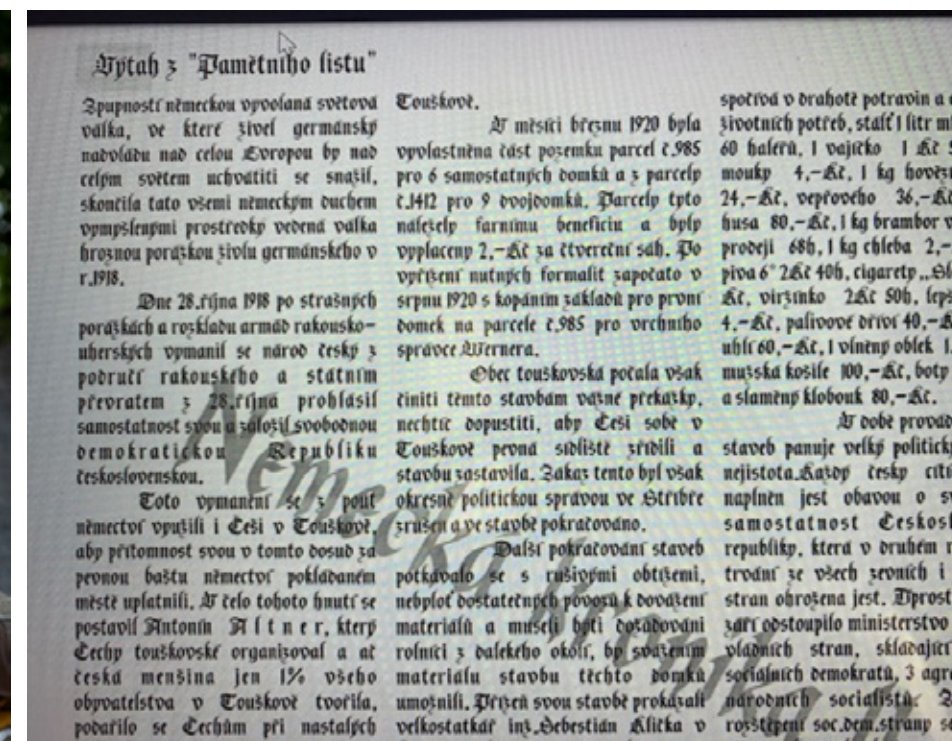
sádla, abych ho prodala ... A neprodala jsem ho. To jsou takové střípečky, opravdu střípečky vzpomínek, co si pamatuji.

**Rozhovor 12.8.2021 v Praze.
Ptali se K. Duchková a P. Komanec**

Paní Olga Hyprová, roz. Lankašová se narodila 8.4.1932. Kus svého dětství strávila v Městě Touškově a to v době první republiky. Díky reportáži České televize o otevření hrobky v našem kostele, kterou zaslechla, nám poslala překrásný dopis s příspěvkem na zvon sv. Benedikt.

Paní Olze jsme zajeli osobně poděkovat a děkujeme i za souhlas se sdílením jejího

životního příběhu a příběhu jejího dědečka Antonína Altnera. Život paní Olgy nebyl jednoduchý. Zažila válku, přišla o jednoho syna, druhý syn je těžce nemocný. Je jí 89 let a její hlava si stále pamatuje neskutečné detaily. Mohli bychom si spolu povídat další hodiny. Přejeme paní Olze pevné zdraví a stálou vitalitu.

Dohledali jsme o jejím dědečkovi

v pamětních listech tento dokument (obrázek nahoře) a věříme, že potěší a podtrhne ten překrásný český odkaz, který nám paní Olga připomněla.

I to je příběh zvonu sv. Benedikt, neboť otevření hrobky bylo spojeno s veřejnou sbírkou na chybějící zvon.

Spolek Náš Touškov

Shrnutí: 6. ročník lívancových běhů za námi

Ani letos jsme to nevzdali. Stále vás to baví a tím pádem i nás. O čem mluvíme? O již tradičních bězích okolo touškovského rybníka. Pořád platí, že se běhá pro radost a každý tolik kol, na kolik si troufne. A v cíli? Sladká odměna v podobě lívance se skořicí či marmeládou. Upečená vždy brzy ráno kuchařkami z místní školní jídelny. Jim patří obrovské díky nejen za tu pomoc, ale i ochotu brzy ráno vstávat. Už 6 let. Děkuje.

Letošní ročník jsme začali po dlouhé přestávce s měsíčním zpožděním až na začátku června. Do poslední chvíle totiž nebyla jasná všechna pravidla a omezení při pořádání akcí v souvislosti s epidemiologickou situací COVID19. Na start prvního běhu se postavilo více než 70 běžců a že se už opravdu moc těšili bylo znát na jejich energii a úsměvu.

Protože nejsme „konzervy“, rádi vymyslíme cokoli nového a klademe si vyšší cíle, druhý běh jsme chtěli nějak ozvláštnit. Myšlenku rozdávat po doběhu místo lívance pizzu jsme měli už před pár lety. Až nyní jsme se ji však rozhodli zrealizovat. A tak vznikl PIZZA běh neboli běh naslano. Na výběr byla pizza šunková, sýrová nebo s žampiony. Samotný běh jsme časově posunuli

o hodinu déle, aby jídlo sedělo více k času oběda. Při PIZZA běhu nás nenechali na holičkách kuchaři z místní restaurace Špejchar, kteří nám všechny pizzy přesně na čas připravili. Díky restauraci Velký Špejchar.

Třetí díl, ten prázdninový, byl spojený se štafetovým během. Před rokem o něj byl velký zájem, a tak jsme jej opět zařadili. Ejhle, většina běžců se hlásila na klasický běh a na štafetu jen dvě dvojice. Představa běhu okolo rybníka po dobu 60 minut v horkém slunném dopoledni většinu zájemců odradila.

Poslední běh proběhl opět první pátek v září a nesl se ve znamení barev a jedné novinky. Právě s tou nám pomohli místní hasiči, za což jim moc děkujeme. Více o běhu psala Pěta Zuzáková v článku níže.

Mějte se krásně a trénujte i v zimě.
Kdo ví, třeba letos dáme zimní běh :-)

Od registrace zdraví
Dan Vávra

Barevný běh

Na první zářijový pátek se jistě těšily všechny děti z Touškova a okolí. Každoroční veselý duhový běh je pohodové spojení běhu a spousty zábavy. O tu největší se letos postarali touškovští hasiči výrobou pěny. Děti musely na trase překonat také několik překážek. Po doběhu se mohl každý zvčnit u fotostěny s andělskými křídly. Na závěr jsme si opekli burty. Běhu zdar a zase za rok.

Pěta Zuzáková

Ohlédnutí spolku za posledním půlrokem

Uklidme si za humny, úklidová akce jinak

V čase jarního úklidu bohužel stále platila přísná omezení a klasický úklid nebylo možné realizovat. Samotní organizátoři akce Uklidme Česko vymysleli náhradu, a to individuální procházku Uklidme si za humny, kterou jsme zorganizovali i my.

Po dobu 2 týdnů byly u prodejny Coop umístěny pytle na odpad a každý, kdo šel kolem, si mohl pytel vzít a následně s rodinou při procházce okolím města sesbírat, co najde.

Velikonoční stezka

Letos byl Velikonoční zajíček veliký sportovec a zaběhl až do touškovské rokle. Děti tam hledaly schované pytlíky

plné čokoládových vajíček. Pro zdatnější děti byla připravena stezka se zvyky a tradicemi Velikonoc. Vaši velikonoční zajíčky už odhopkali, ale moc si to s vámi užili.

Touškov tančí

V době zákazů, omezení a nulového sociálního kontaktu jsme přišli s myšlenkou „Touškov tančí pro radost“. Nacvičili jsme choreografii na chytlavou písničku a tu jsme vás naučili. Z vašich došlých videí jsme pak udělali sestřih. Díky všem, kteří si ten náš taneček užili s námi.

Noc kostelů

Samostatný článek najdete na další stránce.

Členská schůze

V pondělí 31. května proběhla každoroční členská schůze spolku. Zázemí nám poskytl TJ Sokol, kterému tímto děkujeme. Během schůze jsme zhodnotili proběhlé akce a zároveň připravili plán akcí do konce roku. Zápis ze schůze najdete na webu spolku.

Dětský den

I letos jsme pomohli s Dětským dnem. Připravili jsme dvě stanoviště a Dětský den jsme společně krásně oslavili. Stanoviště s nataženou pavoučí sítí a stanoviště koloběhu zvládly i nejmenší děti výborně. Za splněný úkol od nás děti dostávaly ovoce, které si vyjely ve slalomu na koloběžce.

Ptačí stezka

Během školních prázdnin mohly děti projít samy nebo s rodiči nově připravenou ptačí stezkou. Ta vedla kolem rybníka do lesů za zahrádkami. Na 30 zastaveních poznávaly zpěvavé ptáky a pomocí telefonů a QR kódů si mohly poslechnout jejich hlas. Velké poděkování patří Blance Antošové a Lence Jindrové, které stezku po dobu prázdnin kontrolovaly a udržovaly.

▼ Placená inzerce

KADEŘNICTVÍ

Dámské, pánské a dětské

Nabízí: regenerace, úpravu vlasů, účesu, střihy, barvení a přelivy, barvení obočí a řas. Nové odstíny barev. Prodej dárkových poukazů. Střihání i malých dětí. Vše v příjemném prostředí.

Krásný podzim přeje
Marie Barvíková

tel. 773279490, Vlkýšská 409, Město Touškov

Otevření hrobky v kostele a letošní Noc kostelů

Vážení členové a příznivci našeho spolku, dovoluji Vám i já napsat pár informací o velmi úspěšné akci, kterou jsme pro Vás připravili, a to Noc kostelů.

Zajistě si pamatujete Noc kostelů v předchozím roce, kdy jsme spustili veřejnou sbírku na obnovu zvonu sv. Benedikta do našeho touškovského kostela. Více o této sbírce se dozvíte v článku Katky Duchkové. Tuto veřejnou sbírku zde zmiňuji zejména proto, že v letošním roce jsme si při Noci kostelů připomněli rok od spuštění sbírky, která se stala velmi populární. Proto jsme přemýšleli, jakou zajímavostí v letošním roce ozvláštnit Noc kostelů, abychom ještě více tuto veřejnou sbírku podpořili.

Je o mně všeobecně známo, že mám k našemu městu a zejména ke kostelu velmi blízký vztah a hodně se zajímám o historii našeho města. Proto jsem také věděl, že se pod naším kostelem nachází hrobka touškovských proboštů. Nikdo netušil, jak hrobka vypadá, kde je přesně umístěná a jak je velká. Několik informací jsme měli z touškovské kroniky, ty ovšem nebyly natolik přesné, abychom si o této záhadě udělali nějakou představu. Poprosili jsme tedy pana faráře, zda by nám umožnil podívat se do hrobky. Pan farář nakonec svolil a my začali vyjednávat různá povolení a stanovili jsme datum otevření na 5.5.2021. Domluvili jsme se s místními hasiči, zda by nám mohli pomoci s nadzvednutím velkého kamene nad hrobkou a oni s nadšením souhlasili.

Přišel den D a my jsme s velkým napětím čekali, co nám hrobka našeho kostela vydá za tajemství. A těch bylo hned několik. O nich a dalších tajemstvích se můžete dočíst v posledním Obecním zpravodaji, kde jsem napsal celý článek pouze o hrobce. V první řadě to byl fakt, že do hrobky nevedou žádné schody. A tak se prvotní myšlenka ukázat hrobku i našim občanům stala nereálnou... Proto jsme se rozhodli nechat

vytvořit detailní a velké fotografie z celé akce a samotné hrobky, které jsme Vám mohli právě při Noci kostelů ukázat a říci Vám veškeré informace. Zájem byl opravdu veliký. Naším kostelem prošlo několik stovek lidí a na samotný zvon se při této akci vybralo víc jak 10 tisíc korun. Za to jsme byli velmi rádi. V samotné hrobce jsme také zanechali list, na kterém jsme zaznamenali svou návštěvu. Zároveň jsme přidali i letáček s informacemi o veřejné sbírce na nový zvon a nechyběly ani dnešní mince a dvě bankovky.

Vrcholem celé akce však bylo i to, že jsme se s touto výjimečnou událostí jako je otevření hrobky touškovských proboštů dostali i do hlavních zpráv České televize a byla z toho vytvořena rozsáhlá reportáž. Nic takového jsme nečekali a byli jsme velmi rádi, že se o našem městě, kostele, ale hlavně o veřejné sbírce mluví v celé republice.

Tohle byl ale jen začátek neuvěřitelného příběhu, o kterém se také dočtete v tomto zpravodaji.

Petr Komanec

Druhý příběh, který odkryla vzniklá veřejná sbírka

Další příběh, který vyvstal díky veřejné sbírce, je o potomkovi zvonaře, který přelil původní zvon sv. Benedikta. Jak už jsme psali, o veřejné sbírce se mluvilo v televizi, v rozhlasu i v novinách, a tak není divu, že se o něm dozvěděli i lidé, které naše město nebo i původní zvon nějak spojuje. Jedním z nich je i pan Immo Bellman z Prahy.

Vždy, když jsem popisoval historii našich zvonů, zejména těch, co zde už nejsou (mezi nimi je i zvon sv. Benedikta), říkal jsem, že původní zvon, který byl odlit roku 1518, pukl, a v roce 1846

byl přelit zvonařem Karlem Bellmannem v Praze. Ano, všimáte si stejných jmen dobře. Pan Immo Bellman je vzdálený potomek bývalého zvonaře Bellmanna. Pan Immo nám napsal krásný email, kde popisuje vazby na své předky. Vyslovil přání přispět na nový zvon a tím zajistit zapsání svého jména na zvon sv. Benedikta jako odkaz své rodiny. Jméno na zvoně je pro pana Bellmana velká čest.

Petr Komanec

Chobotničkové zprávy

I přes nelehké období se "Chobotničkové Dámy" nevzdaly a uháčovaly 300 dalších chobotnic. V květnu jsme se zapojily do projektu FN Plzeň „Darujte srdce pro sestry“.

V neděli 9. května 2021 se nám podařilo předat 100 chobotnic FN v Plzni. A v pátek 25. 6. 2021 bylo vřele přivítáno 100 chobotnic sestřičkami ve FN na Bulovce. Do Českých Budějovic pojede 100 chobotnic do konce tohoto roku.

Konečně nám opatření i čas dovolil se po dlouhém roce setkat, a to 10. 6. 2021 v prostorách zahrady Kozolupského úřadu, a popovídat si tváří v tvář i předat nové nápady na ozdoby chobotnic. Naše chobotnice jsou svými ozdobami totiž vyhlášené po všech třech neonatologiích. Zdobí je klasický klobouk, květina, kšiltovka nebo moderní sluchátka.

Od srpna jsme se přidali do projektu „Pomozte nám přikrýt kamenný most největší dekou!!!“, který je organizován pro domácí hospic Athelas v Písku. Tento projekt je vyhlášen do konce října 2021. Více informací o projektu na www.hospic-pisek.cz/deka-pro-athelas/.

Pokud byste se chtěli připojit k háčkování chobotnic nebo projektu pro hospic Athelas (háčkování či pletení čtverců nebo darování vlny a jehlic), neváhejte nás kontaktovat prostřednictvím spolku Náš Touškov.

Všem Vám za tým chobotničkových dam přeji krásné babí léto a pevné zdraví.

Blanka Antošová

Co připravujeme na nadcházející měsíce

Přehled akcí nabízíme níže a slovem to vezmeme od konce roku. Těšit se můžete opět na Touškovský adventní kalendář. A kdo by měl zájem si rezervovat číslici, kterou pak připraví na svůj dům, plot či okno domu, neváhejte a pište na spolek@nastouskov.cz.

28. září 2021	Slavnosti chleba
28. září 2021	Příjezd nového zvonu sv. Benedikt
10. října 2021	Uklidíme Touškov a Kůstí
17. října 2021	Soutěž O nejlepší touškovskou buchtu
listopad 2021	Posezení nad kronikou
1. - 24. prosince	Touškovský adventní kalendář
prosinec 2021	Touškov zpívá koledy
a leden 2022	Tříkrálová sbírka + běh

Poděkování realizačnímu týmu

Děkuji celému našemu realizačnímu týmu Spolku Náš Touškov za přípravu všech akcí, které dopadnou vždy na výbornou. Honzovi Ledererovi a Mírovi Antošovi za zachycení okamžiků svými fotoaparáty. Daníkovi Vávrovi za bezkonkurenční grafiku, video a střih. Kačence Duchkové za vyjednávací a manažerské dovednosti. Peťovi Komanců za znalosti a ochotu vyhledávat poznatky o čemkoliv týkající se historie našeho města. Jste všichni zralí na medaili. Dále Vašíkovi Zvonařů, Lence Jindrové, Jájíně Königové, Janině Novákové, Nikol Holečkové, Jarce Ledererové a ostatním pomocníkům za týmovou práci a všem našim rodinám za toleranci a strávený čas bez nás, který věnujeme spolkové činnosti. Pokud máte chuť a čas stát se jedním z nás, ozvěte se nám.

za náš tým Blanka Antošová

Spolek Náš Touškov ve spolupráci
s římskokatolickou farností Město Touškov
zve všechny občany na

Slavnosti chleba

Pečení chleba dle staré receptury
a prohlídky černé kuchyně

28. září 2021

na faře u kostela v Městě Touškově

PROGRAM SVÁTEČNÍHO ODPOLEDNE U TOUŠKOVSKÉ FARY

13:00 hod. - zahájení akce a slavnostní rozkrojení touškovského farního chleba

13:30 hod. - kapela Nýřaňanka

14:00 hod. - pečení českých buchet v rozpálené peci

V průběhu celého odpoledne se můžete těšit na

- posezení s živou i reprodukovanou hudbou, individuální prohlídky fary a černé kuchyně
- ochutnávka touškovského farního chleba
- chystáme pro Vás domácí paštiku, škvarky, hermelín, utopence nebo gulášek
- víno, limo, káva a koláče, na čepu pilsenské pivo

15:30 hod. - slavnostní příjezd nového zvonu sv. Benedikt za doprovodu salv hasičského děla

- umístění skoro tunového zvonu do kostela

20:00 hod. - předpokládané ukončení akce

